

FARKAS WELLMANN ÉVA (1979) Békéscsaba

FARKAS WELLMANN ÉVA

Hallgatni, aztán

Nem érdekel, mi minden vész velem,
vigye valaki más, amit cipeltem,
legyen csak valaki másnak védjegye,
s nyújtózzon, mint pecsét alatt a bélyeg.

Milyen könnyű adni egy idegennek.
Kipakolni a súlyos hátizsákokat.
(Az ismerősök úgyis hitegetnek.)
Szétosztani az eddig volt világot.

Milyen lehet csak menni, menni el?
Szorítani a forró ismeretlent.
Nem kezdeni s végezni senkivel,
felpróbáltatni a kétségbeesést.

Hallgatni, aztán meghallgatva lenni.
Nézni, ahogy jobb gazda más bajodnak.
Mégfélteni és megfontolni, mennyi
évszakja már, hogy őrzöd megfagyottan.

FERENCZI KÁROLY, Omnia datur 2. (Félúton), 2008

